

ע"פ 46728/01/18 - ד ח כ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 46728-01-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

ד ח כ
ע"י ב"כ עו"ד אייל אוחיון

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

**ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום
17.12.17 בת"פ 32650-12-16.**

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בהפרת הוראה חוקית (שתי עבירות) והורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת
איומים (שתי עבירות). המערער נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל, ולמאסר מותנה. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש
המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים: בשתי הזדמנויות שונות, במהלך החודש שקדם ליום 1.11.16, איים המערער על המתלוננת, לה
היה נשוי בתקופה הרלבנטית. באחת ההזדמנויות, במהלך ויכוח על רצונה של המתלוננת להתגרש ממנו, קילל המערער
את המתלוננת ואמר לה שישפוך עליה מים רותחים, יגמור אותה ואת הילדים ויתנקם בהם. באירוע השני, דפק המערער
על קירות הבית בשעת לילה מאוחרת וקילל. כשהמתלוננת שאלה אותו מה קרה, אמר לה שאם תזמין משטרה הוא
יגמור אותה ואת הילדים. בעקבות אירועים אלה הגישה המתלוננת תלונה במשטרה. המערער הוזמן לחקירה ביום
1.11.16, ובסיומה שוחרר בתנאים, הכוללים איסור יצירת קשר עם המתלוננת למשך 15 ימים. מיד לאחר שחתם על
כתב הערובה, הפר את התנאי כשהתקשר בנוכחות שוטר למתלוננת. המתלוננת פנתה גם לבית הדין הרבני, ולבקשתה,
ניתן צו הגנה ביום 8.11.16, האוסר על המערער להיכנס לדירת בני הזוג, אך המערער הפר גם צו זה, כשביום
23.11.16 בשעה 00:50 דפק על דלת הדירה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער. נטען כי העונשים שהוטלו עליו הינם חמורים ואינם מתחשבים בנסיבותיו האישיות של המערער. למערער אין הרשעות קודמות, הוא בן 38 שנים, אב לשישה ילדים, אין מחלוקת כי הוא סובל ממחלת נפש וממגוון רב של בעיות נפשיות ובריאותיות קשות. המערער ביצע את העבירות המיוחסות לו כלפי מי שהיתה אשתו במשך 14 שנים, בתוך פרק זמן קצר של כחודש ימים, במהלכם סבל מחוסר איזון נפשי כתוצאה מנטילת משככי כאבים, שאף קרבו אותו לסייג לאחריות פלילית, כפי שקבע בית משפט קמא בגזר דינו. נטען כי ביצוע עבירות אלה אינו מאפיין את התנהלותו של המערער במהלך שנות נישואיו למתלוננת. המערער שוחרר בתנאים מגבילים כשנה לפני מתן גזר הדין, במהלכה הקפיד שלא להפר את תנאי שחרורו, ובכללם, איסור יצירת קשר עם המתלוננת, והראה הלכה למעשה כי למתלוננת לא נשקפת סכנה ממנו. עוד נטען כי המערער ניהל את ההליך הדיוני במיקוד רב, כשהוא בוחר להעיד אך ורק את המתלוננת עצמה, ועדותה היתה קצרה מאוד. כן באה הפנייה למסמך קצבת נכות כללית אודות שעור הנכות הגבוהה שהוכרה על ידי המוסד לביטוח לאומי.

ב"כ המשיבה טענה כי לא נפלה טעות בגזר הדין, אין מחלוקת על גבולות המתחם ונטען למיקום לא נכון במתחם. בית משפט קמא היה מודע למצבו הנפשי של המערער, אולם זאת לאחר שהמערער הפסיק מיוזמתו לקיחת תרופות פסיכיאטריות ולאחר מכן התמכר למשככי כאבים. כמו כן המערער לא קיים הליך טיפולי, ולא הביע חרטה ולא קיבל אחריות על מעשיו וטען כי המתלוננת משקרת לאורך כל הדרך, אין שינוי באורחות חייו ומסוכנותו לא פגה.

חוות דעת פסיכיאטרית

4. בעניינו של המערער הוכנה חוות דעת פסיכיאטרית מיום 22.6.17 ע"י ד"ר ילנה דינרשטיין מהמרכז הרפואי הרצוג, ממנה עולה כי המערער הינו בן 38 שנים, אב לשישה ילדים, מתקיים מקצבת נכות ממל"ל. בשנת 2013 אובחן כלוקה בסכיזופרניה, הוא קיבל טיפול תרופתי ומצבו השתפר, אך בשנת 2016 הפסיק את ליטול את התרופות על דעת עצמו. בנוסף, המערער סובל ממחלה אורטופדית ומטופל במשככי כאבים במשך מספר שנים, אליהם פיתח התמכרות. בחודש אפריל 2016 עבר שני אשפוזים פסיכיאטריים ותהליך גמילה מהתרופות ומתכשירים שונים. הוא נרתם להליך הטיפול, אך במהלך אשפוזו הוא אובחן כסובל מדיכאון, חרדה ומחשבות אובדניות. בתקופה זו החלו מריבות עם המתלוננת ששיאן בבקשתה להתגרש. בחוות הדעת נקבע כי המערער לא לקה במצב פסיכיאטרי בעת ביצוע העבירות, היה אחראי למעשיו וכי הוא כשיר לעמוד לדין.

דין

5. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. בית משפט קמא פירט בגזר הדין את הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה שנגרמה. גם לאחר שהורשע, המערער עודנו מכחיש כי איים על המתלוננת. מחוות הדעת הפסיכיאטרית ומדבריו של המערער בדיון בטיעונים לעונש בבית משפט קמא, עולה כי המערער אינו מפנים את הפסול במעשיו. כמו כן, בית משפט קמא התרשם כי המערער מתקשה להשלים עם הפרידה מהמתלוננת, למרות שבני הזוג התגרשו מספר חודשים לפני גזר הדין. בנסיבות אלה נדרש עונש שיהלום לא רק את חומרת המעשים, אלא גם יבטא את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשים כאלה בעתיד. זאת, במיוחד נוכח העובדה שהמערער כבר הפר שתי הוראות חוקיות בניסיון ליצור עם המתלוננת קשר. המערער ביצע את העבירות בתוך פרק זמן קצר יחסית של כחודש ימים ובית המשפט

קבע כי הנסיבות שעמדו ברקע לביצוע המעשים מקרבות את המערער, במידת מה, לתחולת הסייג לאחריות הפלילית. אכן, בנסיבות דנן, יש להתחשב לקולה במצבו הנפשי והרפואי של המערער, כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה בעניינו. אמנם, המערער נמצא כשיר לעמוד לדין והיה אחראי למעשיו בעת ביצועם, אך מצבו הנפשי הושפע ממחלת הנפש ממנה הוא סובל ומהתמכרותו למשככי כאבים בגין מחלתו הגופנית. כמו כן, לזכות המערער עומדת הודאתו בשתי העבירות של הפרת הוראה חוקית, שהביאה לחיסכון מסוים בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, לקיחת אחריות חלקית מצדו והעדר הרשעות קודמות. צירוף נסיבות זה ועובדת גירושי בני הזוג מצדיקים הקלה מסוימת בעונשו של המערער. לאור כך, הערעור מתקבל באופן שעונש המאסר בפועל יעמוד על 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 27/1/19 כאמור בחוות דעת הממונה.

ניתן היום, י' בטבת, תשע"ט, 25 דצמבר 2018, במעמד המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד